

Mulighed for, at en interparlamentarisk Styrelse kan støtte Dansk Fredsforening af de her bevilgede Midler. Naar jeg udtalte, at jeg antog, at vi lettere fik en saadan Bevilling gennemført til næste Aar, er det, fordi det jo er en Selvfølge, at der vistnok vil være mere Ro i Forholdene til næste Aar. Men naar det ærede Medlem har opfattet det, som om jeg havde troet, at Partiforholdene her i Tinget til den Tid ville være forandrede, tager han fuldstændig fejl. Jeg er vis paa, at den nuværende Regering vil finde hos Vælgerne til Sommer en saadan Støtte, at det vil blive klart for ærede Medlemmer af, jeg husker ikke længere, hvad de kalde sig, at de ere gaaede fuldstændig fejl i Byen med deres Agitation hos Folket. I den Henseende frygter jeg intet. Og naar vi saaledes ere komne til roligere Forhold, og de ærede Medlemmer have faaet Overbevisningen om, at de ved at slutte sig til Reformpartiet ville gavne Venstres Sag mere end ved den Politik, de nu føre, ere vi komne ind i Forhold, hvor der er Udsigt til, at en Bevilling som denne kan gennemføres — det er min Overbevisning — baade her i Tinget og i det andet Ting.

Naar det ærede Medlem paastaar, at dette Ændringsforslag om en Bevilling til Fredsforeningen ikke er stillet af de Herrer i agitatorisk Hensigt, vil jeg spørge det ærede Medlem: Har han da troet, at han kunde gennemføre det? Det antager jeg ikke, han har. For det første indrømmer det ærede Medlem selv, at der er drevet agitatorisk Politik mod Regeringen af Fredsforeningen, og han kan dog ikke forlange, at Regeringen skal støtte en Forening, der optræder politisk imod den. Og dernæst er der ikke Tale om, at Forslaget kunde gennemføres i Landstinget, det tror det ærede Medlem heller ikke. Men naar han ikke har Overbevisningen om, at Forslaget kan gennemføres, ser jeg ikke rettere, end at det er et Forslag, der gaar ud paa at bruges som Agitationsstof til Forberedelse til Valgene til Sommer, og det er det, jeg mener. Fredsforeningen ikke skulde gøre. Jeg bliver i Bestyrelsen ikke for at hindre det, men for at dæmpe lidt paa Lidenskaberne.

K. Bjerre: For at faa Klarhed over Sagen, saa at der ikke skal ske nogen Forveksling med disse to Ændringsforslag, vil jeg, idet jeg takker for de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Minister og den meget ærede Ordfører, tage Under-

ændringsforslaget til Ændringsforslag Nr. 176 tilbage.

Formanden: Underændringsforslaget til Ændringsforslag Nr. 176 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Zahle: Det ærede Medlem for Nykøbing Falster (K. Bjerre) sagde, at jeg vistnok maatte lide af Forfølgelsesvanvid eller noget lignende, siden jeg troede, at Underændringsforslaget var stillet for at genere det Ændringsforslag, vi have opstillet. Han sagde, at det kunde være, det var stillet i en god Hensigt, de havde tænkt, der kunde gives 2,000—3,000 Kr. til Fredssagen, og hvis ikke det oprindelige Ændringsforslag kunde blive vedtaget, kunde det ske med det, de Herrer foreslaa. Det er en Konfusion, det ærede Medlem der gør sig skyldig i, thi der kan ikke blive noget „hvis ikke“ her med Hensyn til Ændringsforslaget. Da de Herrer nemlig have stillet deres Forslag som Underændringsforslag, kommer Afstemningen netop til at foregaa i omvendt Orden. Der kommer først til at foregaa Afstemning over Underændringsforslaget, og hvis det vedtages, hvad jeg maa antage, da det er støttet af Medlemmer af Flertallet, vil vort Ændringsforslag dermed være bortfaldet uden at være kommet til Afstemning, og dette Spørgsmaal „hvis ikke“ vilde ikke være blevet besvaret.

Formanden: Underændringsforslaget paa Blad Nr. 90 er taget tilbage.

Zahle: Jeg omtalte heller ikke Underændringsforslaget som saadant, men kundets Opstilling.

Overfor det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) skal jeg sige, at jeg deler hans Opfattelse af, at det nuværende Flertal neppe vil gennemføre vort Forslag. Men at de ærede Medlemmer skulde lade sig saaledes belære af Vælgerne paa den kommende Valgdag, at de vedtog efter Valget, hvad de nu forkaste før Valget, kan jeg ikke tænke mig, idet jeg maa gaa ud fra — selv om jeg undertiden har haft Grund til at blive rokket i min Overbevisning derom —, at det er deres egen Overbevisning, der er det ledende for Medlemmerne af det høje Flertal. Jeg maa derfor antage, at hvis Flertallet ikke forrykkes ved det kommende Valg, vil man